

Σαν συνέχεια της Ιταλικής επισκόπησης λίγα λόγια για τις μελωδίες τους. Όταν μια μουσική σκηνή αναδύεται μέσα από δημιουργούς όπως οι Vivaldi, Rossini, Puccini, Verdi γίνεται σαφές ότι οι ρίζες είναι βαθιές, η παράδοση τεράστια.

Ταυτόχρονα όμως, ο νεορομαντισμός στην Ιταλία, δημιούργησε μια καινούργια ελαφρά μουσική σκηνή που ήρθε να καλύψει τις καθημερινές μεταπολεμικές ανάγκες έκφρασης.

Μια τέτοια δημιουργία είναι το Lasciatemi Cantare του Salvatore "Toto" Cutugno που με μελωδικό τρόπο και απλό στίχο μας λέει πολλά και εννοεί πολλά περισσότερο "ιταλικά"...

«Αφήστε με να τραγουδήσω, με μια κιθάρα στα χέρια, είμαι ένας Ιταλός.

Καλημέρα Ιταλία, καλημέρα μακαρόνια al dente, με ένα παρτιζάνο για πρόεδρο, με ένα ράδιο στο χέρι, και ένα καναρίνι στο παράθυρο.

Καλημέρα Ιταλία με τους καλλιτέχνες σου, με πολύ Αμερική στα πόστερς, με τα τραγούδια σου, με αγάπη, με καρδιά.

Καλημέρα Ιταλία, καλημέρα Μαρία, με μάτια γεμάτα Μελαγχολία, καλημέρα Θεέ, ξέρεις ότι είμαι και εγώ εδώ.

Αφήστε με να τραγουδήσω σιγά – σιγά, γιατί είμαι περήφανος που είμαι Ιταλός, ένας Ιταλιάνος καθαρόαιμος.

Καλημέρα Ιταλία που δεν φοβάσαι, με την κρέμα ξυρίσματος που μυρίζει μέντα, και το μπλέ καλό κοστούμι, με τις Κυριακές το βράδυ μπροστά στην τηλεόραση.

*Καλή μέρα Ιταλία μες το στρέτο καφεδάκι σου, με τις κουνούργιες κάλτσες στο πρώτο συρτάρι,
και ένα 600ράκι για αυτοκίνητο.*

Αφήστε με να τραγουδήσω γιατί είμαι περήφανος που είμαι Ιταλός»